

## Царски синь — жаба

(Приказка).

Едно врѣме имало единъ царь, който ималъ единъ синь и петъ дъщери. Синьтъ тръгналъ да обикаля свѣта и да дири приключения, и дълго врѣме не се връщалъ; за това царьтъ си мислѣлъ, че го е постигнало нещастие и се помирилъ съ мисълъта, че нѣма вече да види сина си, за това всичката си грижа посвѣтилъ на дъщеритѣ си, особено на най-малката, която била много жива и весела.

Тя често си играела съ златна топка, която най-много обичала да търка я по устието на кладенеца въ градината на замъка. Но ед-  

 дажъ топката паднала въ кладенеца и потънала. Царската дъщеря почнала да плаче и дълго врѣме не щѣла да прѣстане, ако се не билъ обадилъ единъ гласъ:

„Що имашъ? та така плачешъ щото и камъкътъ да се смѣкчи“.

Царската дъщеря съ ужасъ погледнала въ кладенеца, отъ дѣто се чулъ гласътъ и видѣла една жаба, тъкмо когато си подавала отъ водата грозната глава:

„Ахъ, ти ли си, що говоришъ, стара жабо, извикала царската дъщеря. Ще ти кажа, защо плача: падна ми златната топка въ кладенеца“. — „И на това лесно може да се помогне!“ — отговорила жабата. — „Ще ти подиря топката, ако прѣстанешъ да плачешъ, но ще ми дадешъ нѣщо за това!“ — „Какво искашъ?“ попитала царската дъщеря съ любопитство, като си избърсала сълзитѣ. „Нѣма много нѣщо да искамъ; бжди само добра да ми позволишъ да сѣда съ тебе на трапезата, да ямъ отъ паницата ти, да пия отъ чашата ти и да спя на лѣглото ти.“ — „Само това ли?“ засмѣла се